

آزادی دروغ، دروغ آزادی! و کارنامه ۸ ساله خاتمی و گزافه گوئی های او در مورد توسعه

۲۱ ژانویه، مراسم سوگند جرج دبلیو بوش به مناسبت آغاز دومین دوره ریاست جمهوری وی در واشنگتن برگزار شد. سخنان جرج دبلیو بوش، نماینده انحصارات مالی- نظامی آمریکا، بار دیگر و به روشنی نشان داد که در دنیای معاصر، درجه ابعاد وسیع و گسترده ای از واژه "آزادی" سوء استفاده می شود و خشن ترین ناقضان آزادی و حقوق اولیه انسانی، تحت نام آزادی، دست به چه جنایات تکان دهنده ای می زنند و اقدامات ضد بشری و جنایتکارانه خود را با وقاحت کم نظیری باز هم تحت عنوان آزادی توجیه می کنند.

آقای بوش، این سرکرده ی ارتجاع هار امپریالیستی نیز چنین کرد و در این مراسم، محور سخنان خود را بر "آزادی" نهاد. در این مراسم، بوش سوگند یاد نمود که هم چون گذشته از مرزهای آمریکا و "آزادی" دفاع کند و آن را به اقصا نقاط جهان بگستراند. او گفت: "بقای آزادی در سرزمینمان هرچه بیشتر به موفقیت آزادی در سایر سرزمین ها بستگی دارد!" جرج بوش، تامین "امنیت ملت" آمریکا را امری "مبهم" و "خواست زمانه" خواند و آن را نیز در گرو گسترش "آزادی" در سراسر جهان دانست. سرانجام آقای بوش تاکید نمود که استقرار امنیت و آزادی، وظیفه و رسالت دولت آمریکاست که در همین رابطه نیز تاکنون دهها میلیون نفر را آزاد ساخته و برایشان "آزادی آمریکائی" به ارمغان آورده است. جرج بوش تاکید نمود که علی رغم مشکلات موجود بر سر راه انجام این وظیفه، وی مصمم است به روند گسترش آزادی آمریکائی در نقاط مختلف جهان ادامه دهد و در راه انجام این رسالت، چنانچه لازم آید، تردیدی در استفاده از قوه قهریه نیز به خود راه نخواهد داد. "عدالت، آنچه در گذشته انجام دادیم و آنچه دیروز، امروز و همیشه انجام خواهیم داد!"

البته این نخستین بار نیست که جرج بوش این شخصیت نفرت انگیز و مهره ی اجرائی ارتجاع امپریالیستی، مفهوم آزادی، امنیت، صلح، عدالت و امثال آن را از دیدگاه طبقه خود و امپریالیسم جنگ افروز و توسعه طلب آمریکا بیان می کند. پیش از اشغال نظامی عراق نیز جرج بوش سخنان مشابهی بر زبان رانده بود و بارها از آزادی و آزاد

در صفحه ۲

محمد خاتمی رئیس حکومت اسلامی، در نیمه دوم دی ماه، همراه با ارائه آخرین لایحه بودجه دوران زمامداری خود به مجلس ارتجاع اسلامی، گزارشی از عملکرد ۸ ساله خود را نیز ارائه داد.

از نکات برجسته این گزارش، ادعائی بود از جانب ایشان مبنی بر این که آنچه در دوران زمامداری وی در ایران انجام گرفته و گویا قرار است در آینده نیز ادامه یابد، توسعه ای مبتنی بر دانائی ست.

وی گفت: "تلاش دولت در طراحی برنامه سوم و چهارم، برخوردار ی از نگاهی همه جانبه به توسعه بود که نهایتا به توسعه مبتنی بر دانائی منتهی شد."

به عبارت دیگر، به ادعای نامبرده، "توسعه مبتنی بر دانائی" ایشان "از نگاهی همه جانبه به توسعه" برخاسته که لابد تمام عرصه های زندگی اقتصادی- اجتماعی و سیاسی جامعه ایران را فرا گرفته است.

بعید به نظر می رسد که حتا اقتصاد دان های توجیه گر نظام سرمایه داری در ایران نیز از این افاضات رئیس جمهوری شان دچار حیرت نشده باشند. چرا که هرکس اندکی اطلاع و آگاهی از اقتصاد، مفهوم توسعه و شرایطی که جامعه ایران با آن روبروست، داشته باشد، می فهمد که این ادعای خاتمی جز یک مشت اراجیف بی سر و ته چیز دیگری نیست.

اما بیائیم و از زبان خود ایشان بشنویم که این "نگاه همه جانبه به توسعه که نهایتا به توسعه مبتنی بر دانائی منتهی شد" از چه قماش است و چگونه رخ داد؟ وی می گوید: بدین طریق که "تلاش دولت در طراحی برنامه سوم توسعه و نیز طرح سازماندهی اقتصادی کشور روی کرد اصلی این بود که برای گذر کشور از اقتصاد دولتی بسته متمرکز و غیر قانونی به سوی اقتصاد ملی

در صفحه ۳

امپریالیسم فرانسه در ساحل عاج چه می کند؟

آفریقایی تسلط یابند. آنان قصد داشتند به پیشروی خود ادامه دهند، اما در این هنگام ارتش فرانسه به یاری حکومت مرکزی شتافت و از سقوط دولت لوران گباگبو جلوگیری کرد.

برای بررسی مختصر وضعیت فعلی ساحل عاج و نقشی که قدرت استعمارگر سابق، امپریالیسم فرانسه در این کشور بازی می کند، ارائه چند توضیح لازم به نظر

در صفحه ۸

مدتی است که منازعات و درگیری های نظامی در ساحل عاج به یکی از محورهای برجسته خبری رسانه های جهان تبدیل شده است. این منازعه بر سر چیست؟ نیروهای درگیر در آن که هستند و قدرت های امپریالیست در این میان چه نقشی دارند؟ برای پاسخ به این سئوالات باید کمی به عقب بازگشت که در سپتامبر سال ۲۰۰۲ یک شورش نظامی در شمال ساحل عاج در گرفت. شورشیان توانستند نیروهای ارتش را عقب رانده و بر تمام بخش شمالی این کشور

گرامی باد

یاد و خاطره تمامی

کارگران جانباخته

در صفحه ۲

در این شماره

- ۲ اخباری از ایران
- ۴ اخبار کارگری جهان
- خلاصه ای از اطلاعیه ها
- ۶ و بیانیه های سازمان

اخباری از ایران

تجمع اعتراضی کارگران "صندوق نسوز خرم"

روز دوشنبه ۲۱ دی، کارگران شرکت "صندوق نسوز خرم" دست به اعتراض زدند و با تجمع در برابر مجلس جمهوری اسلامی، خواستار پرداخت حقوق و مزایای معوقه خود شدند. شایان ذکر است که کارفرمای این کارخانه بیش از چهار ماه است دستمزد کارگران را نپرداخته و تصمیم به اخراج کارگران دارد از اینرو در کارخانه را نیز پلمپ کرده است.

اعتصاب کارگران "پارس مینو"

روز سه شنبه ۲۹ دی، کارگران شرکت "پارس مینو" در اعتراض به سیاست های ضد کارگری مدیریت، برای افزایش دستمزدها و تحقق سایر مطالبات خود، دست به تحصن و اعتصاب زدند. مدیریت این شرکت نه فقط از افزایش دستمزد کارگران خودداری کرده است، بلکه به بهانه اجرای قانون نوسازی و بازسازی صنایع، بسیاری از مزایای جانبی کارگران را نیز قطع کرده است. در گذشته علاوه بر کالاهای غیر نقدی، سالانه مبلغ ۷۰ هزار تومان بابت هزینه های دندان پزشکی و درمانی و تحت عنوان سود سالانه سهام، حدود ۲۵۰ هزار تومان به کارگران پرداخت می شد که سه سال است پرداخت نشده و کارفرما اعلام کرده است تا پنج سال پرداخت نخواهد کرد. از سوی دیگر در حالی که طبق عرف این واحد، به کارگران بازنشسته، پرداخت سنوات، دو ماه نیم تا سه ماه در سال است، مدیریت اعلام نموده است که بیش از یک ماه نخواهد پرداخت. کارگران که از حدود سه ماه پیش پیرامون مطالبات خود با مدیریت وارد گفتگو و مذاکره شده بودند، با زور گویی و پاسخ منفی آن مواجه شدند. در اعتراض به زور گویی های مدیریت بیش از ۱۷۰۰ کارگر این کارخانه که روز ۲۹ دی دست به اعتصاب زده بودند، روزهای بعد نیز به اعتصاب خود ادامه دادند. از نتایج این اعتصاب هنوز خبری دریافت نشده است.

تجمع اعتراضی کارگران شرکت "سیانا"

روز ۲۶ دی، کارگران شرکت "سیانا" واقع در ساوه، در برابر خانه کارگر این شهر، دست به تجمع اعتراضی زده و خواستار احقاق حقوق خود شدند. شرکت "سیانا" در اوائل سال گذشته تعطیل شد و ۱۵۲ کارگر آن بی آن که از هیچگونه حق و حقوقی برخوردار شوند، از کار بیکار شدند که این مسئله اعتراض شدید کارگران را در پی داشت. طی این مدت کارگران بارها دست به اعتراض زده و با مراجعه و شکایت به نهادها و ارگانهای مسئول، خواستار احقاق حقوق خود شده اند. سرانجام در مهر ماه سال ۸۲ کارفرمای شرکت پذیرفت، حق سنوات خدمات سالیانه کارگران را بپردازد و کارگران بیکار شده، از مقرری بیمه بیکاری نیز بهره مند شوند. اما به رغم توافق، کارفرما از اجرای آن و پرداخت سنوات کارگران کمکان خودداری نموده

در صفحه ۳

گرامی باد یاد و خاطره تمامی کارگران جان باخته

چهارم بهمن ماه سال گذشته، نیروهای سرکوبگر جمهوری اسلامی، کارگران نوب مس خاتون آباد در شهر بابک کرمان را وحشیانه به گلوله بستند. تعداد زیادی از کارگران را مجروح و تعداد دیگری را نیز به قتل رساندند. کارگرانی که برای احقاق حقوق خود ودر اعتراض به اخراج، دست به اعتصاب و تجمع زده بودند و تنها خواهان کار و ضمانت شغلی بودند.

البته این نخستین بار نبود که جمهوری اسلامی کارگران را به رگبار و گلوله می بست. در گذشته نیز بارها و بارها به سوی کارگران شلیک نموده و آنها را به قتل رسانده بود. هنوز مدتی از قیام بهمن و سرنگونی رژیم سلطنتی نگذشته بود که سرکوب و وحشیانه و به خون کشیدن تظاهرات و اعتصابات کارگری آغاز شد. در اثر یورش مسلحانه مزدوران رژیم اسلامی به کارگران بیکار ورود و اصفهان، تیراندازی به روی کارگران مینو در خرم دره و حمله به کارگران کفش ملی در اسفند ۵۹، چندتن از کارگران به قتل رسیدند. در ۲۷ خرداد شصت راهپیمایی هزاران کارگر شهر صنعتی البرز به سمت قزوین نیز به خون کشیده شد و در اثر تیراندازی نیروهای سرکوب، دهها تن زخمی و تعدادی از کارگران کشته شدند.

سرکوب اعتصابات و اعتراضات و وحشی گری علیه کارگران در تمام طول سال های حاکمیت جمهوری اسلامی ادامه داشته است. اما جنایت تکان دهنده رژیم و کشتار کارگران خاتون آباد، بار دیگر کشتار وحشیانه کارگران جهان چیت توسط مزدوران رژیم شاه را در اذهان زنده کرد. در اردیبهشت سال ۵۰، کارگران جهان چیت برای افزایش دستمزدها دست به اعتصاب زدند. فاتح یزدی، صاحب کارخانه نه تنها از پذیرش خواست کارگران سرباز زد، بلکه کوشید تا با تهدید و فریب، اعتصاب کارگران را درهم بشکند. اما کارگران به اعتصاب خود ادامه داده و در ادامه اعتراضات خود، روز هشتم اردیبهشت ماه، به طرف وزارت کار در تهران دست به راهپیمایی زدند. در کرج نیروهای ژاندارمری را که سد راه کارگران شده بودند، کنار زدند. زمانی که کارگران به کاروانسرا سنگی رسیدند، مزدوران رژیم از همه سو کارگران را مورد حمله قرار دادند و آنها را به گلوله بستند که در اثر این اقدام جنایتکارانه، سه تن از کارگران کشته و شمار زیادی نیز زخمی شدند.

تیراندازی به سوی کارگران و کشتار بی رحمانه کارگرانی که تنها به خاطر احقاق حقوق خود دست به اعتراض و اعتصاب می زدند توسط رژیم های سلطنتی و جمهوری اسلامی، مبین این واقعیت است که در ایران، مادام که قدرت سیاسی در دست سرمایه داران و مرتجعین است، طبقه حاکم، مستقل از شکل حکومتی، از همه و هرگونه ابزار علییه طبقه کارگر استفاده می کند و دست به هر جنایتی می زند. این جنایات و وحشی گری ها زمانی به طور قطعی متوقف خواهد که رژیم حاکم به زیر کشیده شود. از طبقه حاکم سلب قدرت شود و طبقه کارگر قدرت سیاسی را به چنگ آورد.

دهها و صدها کارگر و پیشرو کارگری در این راه مبارزه نموده و در راه تحقق آرمان های والای طبقه خود، جان باخته اند.

یاد و خاطره تمامی این جانباختگان گرامی باد!

از صفحه ۱ آزادی دروغ، دروغ آزادی!

سازی عراق، از حقوق بشر و ایجاد آرامش و امنیت در منطقه و امثال آن دم زده بود. البته مدت زیادی نگذشت که جهانیان، اهداف و مقاصد آقای بوش و سایر کارگزاران امپریالیسم آمریکا را دریافتند. مردم جهان و قبل از همه مردم عراق به چشم خود دیدند که آزاد سازی و آزادی آمریکائی که کارگزار امپریالیسم آمریکا مصمم است آن را به سایر سرزمین ها و به اکناف جهان گسترش دهد، چیزی جز کشتار بی رحمانه مردم بی دفاع و تخریب اماکن مسکونی برسر مردم این سرزمین ها و به بند کشیدن مردم آن نیست. آزادی آمریکائی، آزادی امپریالیسم آمریکا برای کشتار است، آزادی اشغال سرزمین های دیگر است، آزادی سرکوب، آزادی نقض و پایمال نمودن حقوق اولیه بشر است، آزادی آمریکائی، آزادی استثمار و غارت و چپاول و آزادی سلب آزادی از مردم است.

صدها هزار نفر از مردم آمریکا و میلیون ها تن دیگر از مردم در سراسر جهان، در اعتراض به سیاست های جنگ طلبانه بوش و امپریالیسم آمریکا به خیابان ها آمدند، علیه بوش و جنگ تجاوزکارانه امپریالیسم آمریکا، بارها دست به تظاهرات زدند و شعار دادند، جنایات آمریکا را که تحت نام آزادی و آزادسازی انجام می شد- و می شود- محکوم ساختند، اما هیئت حاکمه آمریکا نه تابع اراده و خواست مردم، که تابع اراده و خواست طبقه حاکم است و خواست و اراده این طبقه که بوش آن را "خواست زمانه" می خواند و یکی از خصیصه های مهم امپریالیسم است، "گسترش آزادی آمریکائی"- بخوان جنگ افروزی، توسعه طلبی و سلطه جوئی- در سراسر جهان است. جریان یورش وحشیانه ارتش آمریکا به عراق و اشغال نظامی این کشور نیز بار دیگر نشان داد که آزادی آمریکائی، در عرصه داخلی نیز مبتنی بر فریب مردم است، آزادی دروغ، آزادی طبقه حاکم برای تأمین منافع و اجرای منویات خویش است. آزادی سرکوب و سلب آزادی است، آزادی جنایت و کشتار به نام آزادی است.

البته سابقه امپریالیسم جنایتکار آمریکا در "آزادی سازی" و نشر "آزادی" بسیار قدیمی تر از مورد عراق و افغانستان و یا آن چیزی است که ما بعد از فروپاشی بلوک شرق شاهد آن بوده ایم. مردم جهان از آمریکای لاتین گرفته تا آسیا و آفریقا و در همه جا، عملکرد امپریالیسم آمریکا را شناخته و ماهیت جنگ طلبانه، توسعه طلبانه و

در صفحه ۵

اخباری از ایران

است. کارگران کماکان معترض اند و خواستار رسیدگی و احقاق حقوق خود می باشند.

اعتراض کارگران مخازن آب

روز دوشنبه ۲۱ دی ماه، ۹۰ تن از کارگران مخازن آب آبادان نسبت به عدم پرداخت دستمزدهای خود اعتراض نموده و با تجمع در برابر اداره آب و فاضلاب این شهر، خواستار پرداخت مطالبات معوقه و رسیدگی به سایر خواست های خود شدند. بیش از شش ماه است، دستمزد کارگران پرداخت نشده است.

تجمع اعتراضی کارگران "مینوی خرم دره"

صبح روز دوشنبه ۲۸ دی، کارگران شرکت "مینوی خرم دره" دست به اعتراض زدند و با تجمع در برابر ساختمان مدیریت این شرکت، خواستار تحقق مطالبات خود شدند. از جمله مطالبات کارگران، پرداخت پاداش افزایش تولید و اجرای کامل طرح طبقه بندی مشاغل می باشد. مسئولین کارخانه قول داده اند به خواست کارگران رسیدگی نمایند.

اجتماع اعتراضی کارگران برج میلاد

شماری از کارگران بخش اسکلت و فلز برج میلاد، در اعتراض به عدم پرداخت دستمزدهای خود، روز سه شنبه ۲۹ دی ماه، در پای برج میلاد دست به تجمع اعتراضی زدند. کارفرمای این بخش ادعا نمود، تمام حقوق کارگران پرداخت شده است.

اجتماع اعتراضی کارگران صنایع پوشش

کارگران شرکت صنایع پوشش در استان گیلان، در اعتراض به عدم پرداخت دستمزدهای خویش، روز دوشنبه ۲۸ دی در محوطه کارخانه دست به تجمع زدند و خواستار پرداخت حقوق های معوقه خود شدند. بیش از سه ماه است دستمزد کارگران پرداخت نشده است. سایر واحدهای تولیدی در استان گیلان نیز وضعیت مشابهی دارند، در ایران برک، کف کار، مختار، پارسان، پارس ایران و برخی دیگر از واحدهای تولیدی کوچک و بزرگ این استان، کارگران از ۲ الی ۱۵ ماه است که دستمزد نگرفته اند.

۴۰۰۰ کارگر نفت با دستمزدهای

۷۰ هزار تومانی

در حالی که حد اقل دستمزد کارگران ۱۰۶ هزار تومان در ماه تعیین شده است، ۴ هزار کارگر پیمانی نفت آبادان ماهیانه تنها ۷۰ هزار تومان دستمزد می گیرند. این کارگران زیر نظر شرکت های پیمانکاری به کار مشغولند که این شرکت ها حتی قانون کار رژیم را هم رعایت نمی کنند و نه فقط دستمزدهای کارگران بسیار پائین است بلکه کارگران از بیمه های اجتماعی نیز محروم اند. شرکت نفت آبادان با هدف افزایش سود و کاهش

کارنامه ۸ ساله خاتمی

از صفحه ۱

و

گزافه گوئی های او در مورد توسعه

مؤلفه هایی هستند که می تواند میزان موفقیت برنامه را نشان دهد. "عجلت، بحث پیرامون آمار و ارقام و "مؤلفه هایی که میزان موفقیت برنامه" های خاتمی را نشان می دهند، کنار بگذاریم و ببینیم که نتیجه نهائی همه آنها که "توسعه همه جانبه مبتنی بر دانائی" است، از زبان خود ایشان چیست؟

"من با صراحت می گویم که دولت به عمق و سطح فقر و محرومیت و قوف دارد و وضعیت درناک بخش های مستضعف جامعه را می بیند، اما معتقد است که حل بنیادی این مسائل تنها از طریق نگرش های نو و همه جانبه، سیاست های کارآمد و کارشناسانه و برنامه های عملی و به دور از تبلیغات میسر است."

بنابراین، ماحصل یک ربع قرن حاکمیت جمهوری اسلامی و ۸ سال "توسعه همه جانبه مبتنی بر دانائی" این است که "عمق و وضعیت فقر و محرومیت جامعه" و "وضعیت درناک بخش های مستضعف جامعه" در آن حد است که خاتمی تمام آن چه را که در گزارش خود رشته بود، به ناگزیر پنبه می کند و حل بنیادی این مسائل را به "نگرش های نو و همه جانبه، سیاست های کارآمد و کارشناسانه و برنامه عملی" احاله می دهد که عجلت باید در پی یافتنشان بود.

از همین جا باید به آن چه که وی سر بسته به آن اشاره می کند و از آن می گذرد پرداخت و کارنامه واقعی او را بر ملا کرد.

خاتمی از وقوف دولت به عمق فقر و محرومیت و وضعیت درناک "بخش های مستضعف جامعه" سخن می گوید. او که دفتر آمار حی و حاضری در مورد همه فتوحات خود به همراه داشت، در این مورد خاص گویا مطلقاً چیزی نداشت که به آن استناد کند. البته در این مورد هم آمار موجود است، اما این آمار با "توسعه همه جانبه" ادعائی خاتمی جور در نمی آید. روشن است که او نمی توانست بگوید در جامعه ایران ۵۰ تا ۷۰ درصد مردم زیر خط فقر زندگی می کنند. این جمعیت عظیم حتی قادر به تامین حداقل معاش خود نیستند. میلیون ها انسان در سراسر ایران با گرسنگی و مرگ روبرویند. صدها هزار انسان بی سر پناه و گرسنه، شب و روز خود را در خیابان های شهرهای بزرگ می گذرانند، گروه گروه در شب های زمستان جان می دهند. هزاران کودک فقیر در خیابان ها آواره اند. خاتمی، آمار جعلی دستگاههای اجرائی تحت

و با محوریت بخش خصوصی و با مشارکت مردم، سازو کارهای مناسب در نظر گرفته شود. اقتصاد ملی در این روی کرد اقتصادی غیر متمرکز، رقابتی و در تعامل فعال با بازارهای بین المللی است. اصلاح قانون مالیات ها، تصویب قوانین سرمایه گذاری خارجی، بازسازی و نوسازی صنایع، نظام جامع رفاه و تامین، تاسیس سازمان میراث فرهنگی و گردشگری، اصلاح تشکیلات دولت و ادغام و کوچک سازی دستگاههای دولتی، کاهش سود بانکی، حذف موانع غیر تعرفه ای، تک نرخی کردن ارز و اختصاص جایزه صادراتی و نیز تشکیل حساب ذخیره ارزی، از اقدامات اساسی است که در طول این برنامه، با اجرای قوانین بودجه در سال های اخیر تحقق یافته است."

پس اگر تاکنون کسی نمی دانست اساسی ترین اقدامات منتج از "نگاهی همه جانبه به توسعه" که "نهایتاً به توسعه مبتنی بر دانائی منتهی شد" چه هستند، آقای رئیس جمهور زحمت کشیده و یکایک آنها را بر شمرده است. از تصویب قوانین سرمایه گذاری خارجی و معافیت مالیاتی سرمایه داران گرفته تا تک نرخی شدن ارز. از واگذاری موسسات تولیدی و خدماتی دولتی به بخش خصوصی گرفته تا حذف موانع غیر تعرفه ای و اختصاص جایزه صادراتی. از سازمان میراث فرهنگی و گردشگری گرفته تا "نظام جامع رفاه و تامین" ی که گویا در ایران برقرار شده است.

اما حاصل این اقدامات اساسی چه بوده است؟ می فرمایند: "حاصل این اقدامات در حوزه اقتصاد کشور درخشان بوده است." شاخص های آن نیز عبارتند از "تقویت و رشد بخش خصوصی. رشد اقتصادی به میزان حدوداً ۶ درصد. رشد سرمایه گذاری به میزان ۱۱ درصد. کاهش نرخ بیکاری تا حدود ۱۰/۴ درصد. مهار نرخ تورم در حد ۱۳ تا ۱۴ درصد. ثبات نرخ ارز. صادرات غیر نفتی. خودکفائی در تولید گندم. به فرجام رسیدن پروژه نفتی پارس جنوبی."

چیز دیگری هم باقی مانده است؟ البته، آثار توسعه ای برنامه سوم و به تبع آن بودجه های سالیانه را نمی توان و نباید تنها با شاخص های اقتصادی سنجید. توسعه علوم و فن آوری و تحقیقات، توسعه مشارکت اجتماعی و فرهنگی زنان، تمرکز بر طرح های مرتبط با جوانان، توسعه بخش های آموزشی، فرهنگی و بهداشتی، از جمله

اعتصاب معلمان در گینه

روز ۱۰ ژانویه هزاران معلم در گینه دست به یک اعتصاب نامحدود زدند. با این اعتصاب معلمان خواستار افزایش دستمزدهای خود به میزان ۴۰ درصد شدند. در این روز هزاران دانش آموز در پایتخت گینه، Conarky، پشت درهای بسته مدارس تجمع نموده و سپس در خیابانهای اصلی شهر دست به راه پیمانی زدند. صف طولانی تظاهرکنندگان، در حالیکه شعارهای ضد دولتی سر داده بودند، تردد اتوموبیل ها را کاملاً مختل نمود. میانگین دستمزد معلمان گینه ماهیانه معادل ۷۰ دلار می باشد که به هیچ وجه کفاف هزینه های گران زندگی را نمی دهد. این اعتصاب ادامه موج اعتراضاتی است که از سوی کارگران، دانشجویان و دهقانان فقیر گینه در ماههای اخیر علیه فقر، بیکاری و هزینه های کمر شکن زندگی انجام گرفته است.

اعتصابات کارگران خطوط اتوبوسرانی

روز ۱۰ ژانویه صد ها نفر کارگر ۲ شرکت اتوبوسرانی در حومه نیویورک، دست به یک اعتصاب نامحدود زدند. چند سال قبل، تمام عملیات حمل و نقل مسافر در شهر نیویورک به ۷ شرکت خصوصی واگذار شد. از همان زمان مبارزه کارگران برای افزایش دستمزدها، بهبود شرایط کار و حفظ و افزایش بیمه درمانی بدون وقفه ادامه یافت. در ماههای اخیر به موازات رشد ناراضیاتی مسافران از کیفیت خدمات ارائه شده، مقامات شهرداری نیویورک تصمیم گرفتند که حمل و نقل مسافران را مجدداً به دست گیرند. حال که طرح خصوصی سازی شبکه اتوبوسرانی در این شهر با شکست روبرو شده، کارگران خواهان تجدید قراردادهای دسته جمعی، افزایش دستمزدها و بیمه های درمانی خود هستند. این کارگران نزدیک به ۲ سال است که بدون قرارداد به کار وادار شده اند.

روز ۱۰ ژانویه و برای چندمین بار، کارگران خطوط اتوبوسرانی در شهر بروکسل دست به یک اعتصاب نامحدود زدند. خواست کارگران افزایش دستمزدها و بهبود شرایط کار است. حمل و نقل روزانه دهها هزار مسافر در شهر بروکسل با این اعتصاب یکسره تعطیل شده و صف های طولانی اتوموبیل ها تردد را در خیابانها ناممکن ساخت. اتحادیه کارگران اعلام نمود که این آخرین اعتصاب نبوده و این اعتراضات تا پذیرش خواست کارگران ادامه خواهد داشت.

اعتصابات کارگران راه آهن ایتالیا

روز سوم ژانویه، کارگران راه آهن دولتی ایتالیا دست به یک اعتصاب ۲۴ ساعته زدند. این حرکت اعتراضی یک روز پس از سانحه دلخراش تصادف یک قطار مسافری و یک قطار باری در حوالی شهر بولونیا انجام گرفت. در این سانحه ۱۷ نفر کشته و بیش از ۶۰ نفر مجروح شدند. اعتصابیون به سطح نازل ایمنی

محیط کار و استانداردهای فنی خطوط آهن ایتالیا معترض بوده و خواستار تعمیر و نوسازی شبکه راه آهن این کشور شدند.

اعتصابات کارگران در آمریکا

بیش از ۱۸۰ نفر کارگر شرکت جمع آوری و بازیابی زباله Waste، که جمع آوری زباله در یکرشته از شهرهای جنوب ایالت نیوجرسی را به عهده دارد، یک اعتصاب نامحدود را آغاز نمودند. کارفرما به تصور اینکه می تواند اثرات این اعتصاب را محدود ساخته و اعتصابیون را وادار به از سرگیری کار ها نماید، کارگران غیرعضو اتحادیه Teamsters را به کار گرفت. پاسخ کارگران به این اقدامات نه عقب نشینی که اتحاد بیشتر بود. تجمع روزانه در مقابل ایستگاههای تحویل زباله به تجمع شبانه روزی تبدیل شد و همزمان از کارگران این شرکت در شهرهای دیگر دعوت شد که به این اعتصاب بپیوندند. به این ترتیب تنها ۲ روز پس از آغاز این اعتصاب، زباله های منازل در گوشه و کنار خیابانهای چند شهر جنوبی ایالت نیو جرسی بر روی هم تلنبار شد. برغم تبلیغات منفی کارفرما در رسانه های محلی، گسترش و ادامه این اعتصاب با حمایت ساکنین این شهر ها مواجه شد. نقطه اختلاف در این اعتصاب مخالفت کارفرما با خواست کارگران مبنی بر افزایش دستمزدها و دیگر مزایای رفاهی، بویژه حق بیمه های درمانی بود. کارگران از اقدامات خودسرانه صاحبان این شرکت ناراضی بوده و اکنون ماهیست که مذاکرات مربوط به تجدید قراردادهای دسته جمعی با کارشکنیهای متعدد کارفرما مواجه بوده است. اما این بار کارگران اعلام نمودند که مصممند مبارزه خود را تا پیروزی ادامه دهند.

اعتصابات و تظاهرات در بولیوی

موج اعتراض و اعتصاب در بولیوی اوج تازه ای گرفته است. تنها ۱۵ ماه پس از قیام چند روزه مردم و فرار رئیس جمهور این کشور به دامان اربابان خود، امپریالیسم آمریکا، اعتراضات گسترده و وسیعی در شهرهای مختلف این کشور به راه افتاده است. دلیل این اعتراضات، افزایش قیمت مواد سوختی به میزان ۲۳ درصد است که روز ۳۰ دسامبر از سوی دولت اعلام شد. تنها چند روز پس از اعلام این خبر، اعتصاب عمومی در شهر El Alto آغاز شد. با اعلام اعتصاب عمومی در این شهر، خیابانها و جاده های اصلی شهر به اشغال مردم خشمگین درآمد. علاوه بر مخالفت با افزایش قیمت مواد سوختی، اعتصابیون خواستار توقف عملیات شرکت فرانسوی LEF شدند که کار گسترش و راه اندازی شبکه آبرسانی این کشور را به عهده دارد. همزمان با آغاز اعتراضات در این شهر، دهها هزار کارگر در دیگر نقاط این کشور از جمله در پایتخت بولیوی، La Paz، دست به اعتصاب زده و با برپائی تجمعات اعتراضی در خیابانها و میدانی اصلی این شهرها، همبستگی خود را با مبارزات مردم شهر El Alto اعلام نمودند. رئیس جمهور جدید، که خود از برکت مبارزات قهرمانانه مردم به قدرت خزیده است، همچون سلف خود دست به تهدید آشکار مردم زده و به ماموران پلیس و ارتش فرمان داد تا به قیمت گشودن آتش بر روی تظاهرکنندگان اجازه ندهند که ایستگاههای تصفیه

آب به اشغال مردم در آید. با گسترش موج اعتراض، اکنون نوبت دهها هزار کارگر و زحمتکش شهر Santa Cruz رسید که با اعتصاب و برپائی تظاهرات، مخالفت خود با سیاستهای دولت را به نمایش گذارند. با گسترش موج اعتصاب مقامات دولت، که در ابتدا تنها زبان به تهدید اعتصابیون گشوده بودند، اعلام نمودند که قرارداد دولت با شرکت فرانسوی LEF لغو خواهد شد. برغم این پیروزی، اما هنوز خبری از لغو افزایش بهای مواد سوختی نیست. به همین دلیل مبارزه و اعتصاب در این کشور ادامه دارد. بدون شک این بار هم توده های فقر زده کارگر و زحمتکش بولیوی مبارزات خود را ادامه داده و دولت را وادار به پذیرش خواست های خود می کنند.

اعتصابات غذای کارگران در روسیه

در روزهای پایانی سال ۲۰۰۴، تمامی ۷۰۰ کارگر فلزکار در کارخانه Hydrolysis در شهر سوردلسک متحدا دست به اعتصاب غذا زدند. این اعتصاب در پی بی نتیجه ماندن ماهها مبارزه و با خواست پرداخت فوری دستمزدهای معوقه کارگران آغاز شد. در ادامه این اعتراض، در اوایل ماه ژانویه هم بیش از ۷۰ نفر از کارگران کارخانه الکل سازی Ivdel در شهر یکاترینبورگ یک اعتصاب غذای نامحدود را آغاز نمودند. در اینجا هم ماهیست که صاحبان کارخانه به بهانه ورشکستگی، دستمزد کارگران را پرداخت نکردند. اعتصابیون اعلام نمودند که مسئول گرسنگی زنان و کودکان آنها دولت این کشور است، و مقامات دولت موظفند که دستمزدهای معوقه آنان را بپردازند.

اعتصابات کارگران نستله در آفریقای جنوبی

اوایل ماه دسامبر سال ۲۰۰۴ مذاکرات مربوط به تجدید قراردادهای دسته جمعی نزدیک به ۵۰۰۰ کارگر ۷ کارخانه تولید مواد غذایی نستله در آفریقای جنوبی به بن بست رسید. نمایندگان کارفرما با خواست کارگران مبنی بر افزایش دستمزدها به میزان ۸ درصد مخالفت کرده و این مذاکرات را ترک کردند. در اعتراض به این عمل روز ۱۴ دسامبر کارگران این کارخانجات دست به یک اعتصاب یک روزه زدند. پاسخ این اعتراض کارگران مراجعه صاحبان نستله به مراجع قضائی و شکایت از سازماندندگانی این اعتصاب بود. این واکنش به خوبی نشان از اهداف سرکوبگرانه صاحبان کارخانه نستله داشت. این تهدید آشکار کاسه صبر کارگران را لبریز کرده و روز سوم ژانویه تمامی ۷ کارخانه نستله با اعتصاب کارگران به تعطیل کشانده شد. اعتصابیون هر روزه در مقابل درب این کارخانجات تجمع کرده و خواهان رسیدگی به خواسته های خود هستند. روز ۱۴ ژانویه هم بیش از ۲۰۰۰ تن از اعتصابیون در مقابل دفتر مرکزی این کارخانه در شهر Randborg تجمع کرده و از کارفرما خواستند که به سر میز مذاکرات برگردد. بنا به سنت های جنبش کارگری آفریقای جنوبی، اعتصابات همبستگی با اعتصابیون در حال شکل گیری است. در همین رابطه بیش از ۵۰ هزار فلزکار مناطق جنوبی این کشور اعلام نمودند که در صورت ادامه مخالفت کارفرما، اواخر ماه ژانویه دست به یک اعتصاب ۲۴ ساعته می زنند.

اخباری از ایران

هزینه ها، بخش های مختلف این شرکت را به شرکت های بیمانکاری سپرده و کارگران را از امکانات حداقل حقوقی هم محروم ساخته است. شرکت های بیمانکاری در قبال کوچک ترین اعتراض کارگران، آنها را اخراج می کنند.

اخراج و بیکار سازی کارگران

- کارگران "شرکت شیرویه قم" مدت یک سال است از کار بیکار و بلا تکلیف شده اند، این شرکت در سال گذشته دچار حریق شد. کارفرما پس از تأسیس شرکت جدیدی به نام "برزین موتور" تنها ۸۰ تن از کارگران را به کار گمارد و بقیه را اخراج نمود. هم اکنون این ۸۰ نفر نیز امنیت شغلی ندارند و در معرض اخراجند.

- شرکت "کفش گام" با دویست کارگر در آستانه انحلال قطعی قرار گرفته است. در ۲۹ آذر، مدیر عامل وقت شرکت، انحلال این شرکت را اعلام نمود. کارگران مخالف این تصمیم و خواستار ادامه کای شرکت و ضمانت شغلی هستند.

- کارخانه های "پنبه پاک کنی مغان" و "بافت تلیس" واقع در استان اردبیل تعطیل و کارگران آن از کار بیکار شدند.

اخراج ۱۰۰۰ کارگر کشت و صنعت

مدیران شرکت کشت و صنعت مغان، در صد آن هستند که هزار نفر از کارگران رسمی و قراردادی این شرکت را اخراج کنند. در این شرکت حدود ۵۰۰۰ کارگر کار می کنند که در حال حاضر حدود چهار ماه است، دستمزدهایشان پرداخت نشده است.

زنان کارگر، ۱۲ ساعت کار روزانه و ۲۰ هزار تومان دستمزد ماهانه

کارگران شرکت "ناران فیروزه" واقع در نیشابور که هشتاد در صد آنان را زنان تشکیل می دهند، ماهانه بین ۱۵ تا ۲۵ هزار تومان دستمزد می گیرند. این شرکت، تولید کننده مواد شوینده شیمیائی است و کارگران در شرایط غیر بهداشتی و دشوار، روزانه بایستی ۱۲ ساعت در آن کار کنند. کارگر تازه کار در این کارخانه، ماهانه ۱۵ هزار تومان و کارگری که ۴ سال سابقه کار دارد، ۲۵ هزار تومان دستمزد می گیرد. این در حالیست که کارفرما مبلغ ۲۵۰ هزار تا یک میلیون تومان هم از کارگران سفته می گیرد، تا جلوی هرگونه اعتراض را برآنان ببندد.

دستمزد کارگران را نمی پردازند

- بیش از ۷۰۰ تن از کارگران شرکت صنایع پوشش رشت، سه ماه است حقوق نگرفته اند. این کارخانه از جمله واحدهائی است که به بخش خصوصی واگذار شده است.

- کارفرمای کارخانه "روغن نباتی دامون فریمان" بیش از پنج ماه است دستمزد کارگران را نپرداخته است. در این کارخانه ۱۰۰۰ کارگر

رسمی و ۲۰۰۰ کارگر قرار دادی کار می کنند. - مدیریت شرکت "گیبور" واقع در استان خراسان، دومه است دستمزد کارگران را نپرداخته است. مدیریت شرکت که تظاهر به ورشکستگی می کند، در صدد تعدیل و اخراج کارگران است. صد کارگر این شرکت که نیمی از آنان قراردادی هستند، نسبت به این موضوع اعتراض نموده و مکرراً نارضایتی خود را نسبت به به مدیریت اعلام داشته اند.

خانه کارگر وانجمن های صنفی

به گزارش ایلنا مورخ ۲۸ دی از قول غلام رضا توکلی مسئول انجمن های صنفی خانه کارگر، قرار است در نیمه دوم بهمن ماه، همایش سراسری انجمن های صنفی کارگری با حضور نمایندگان انجمن های صنفی سراسر کشور برگزار شود. نامبرده تصریح کرد که این همایش باهدف سازماندهی اتحادیه ها و انجمن های صنفی برگزار می شود. او گفت: "در نظر داریم مطابق قانون کار بامطرح کردن تشکیل کانون انجمن های صنفی، نارسائی های موجود را برطرف نماییم!"

اعتراض فرهنگیان دزفول

کانون صنفی فرهنگیان دزفول با صدور اطلاعیه ای نسبت به تاخیر پرداخت فوق العاده ویژه طرح ارتقای شغلی و عدم پرداخت دیگر مطالبات فرهنگیان این شهرستان، از جمله حق التدریس سه ماهه اول، حق التدریس کلاس های جبرانی و فوق برنامه، حق مسکن، حق محرومیت سالیانه ۷۴ لغایت ۷۹ و ... اعتراض نموده و خواستار پرداخت مطالبات خود شدند.

حوادث ناشی از کار

- بر اثر ریزش سقف یک کارگاه موزائیک سازی در روستای "ورپشت" در شهرستان "تیران" از توابع اصفهان، سه کارگر افغانی جان خود را از دست دادند. این حادثه زمانی رخ داد که کارگران مشغول به کار بودند.

- هنگام تخریب یک ساختمان قدیمی راه آهن کارگری به نام علی خوشه گر زیر آوار ماند و جان خود را از دست داد.

چند خبر کوتاه

- به گزارش ایلنا، حداقل پاداش و عیدی کارگران در سال جاری ۲۹۳ هزار تومان تعیین شده است.

- به گزارش همین خبرگزاری مورخ ۲۱ دی ماه، به منظور عدم پرداخت مزد روزهای جمعه، بسیاری از کارفرمایان، قراردادهای موقت ۶ روزه با کارگران می بندند.

- یک عضو کانون شوراهای اسلامی می گوید، دستمزدهای کارگری حداقل باید به ۲۵۰ هزار تومان در ماه افزایش یابد تا کارگران بتوانند زندگی خود را اداره کنند.

- رئیس انجمن پزشکان عمومی اعلام کرد که نزدیک به ۱۶ هزار پزشک فارغ التحصیل در کشور بیکار هستند یا به مشاغل غیر پزشکی اشتغال دارند.

اعلام موجودیت کمیته کارگری کارخانه قند میاندوآب

کمیته کارگری کارخانه قند میاندوآب با صدور اطلاعیه ای مورخ ۳۰ / ۱۰ / ۸۳ اعلام موجودیت کرد. در این اطلاعیه، ضمن اشاره به سوابق این کارخانه و فعالیت های مبارزاتی کارگران در اوائل انقلاب در زمینه کنترل کارخانه، از ترکیب کارگران، محرومیت ها و بی حقوقی های کارگران این کارخانه در حال حاضر نیز سخن گفته شده است. امضا کنندگان اطلاعیه از جمله به این موضوع اشاره کرده اند که کارگران این کارخانه روزانه ۱۲ ساعت کار می کنند اما دستمزد فقط ۸ ساعت را دریافت می کنند. در عین حال از کارگران این کارخانه، امضا و اثر انگشت گرفته می شود که تمامی حقوق و مزایای خود را طبق قانون دریافت کرده اند. کارگران در ادامه اطلاعیه خود چنین آورده اند:

"شرایط فعلی ما را و امیدارد که به فکر خود و همکاران مان باشیم و از هویت مان و انسانیت مان دفاع کنیم. به آنها بگوئیم که ما هم حق زندگی داریم، بگوئیم کارگران توانائی آن را دارند که در برابر سرمایه داران اظهار وجود کنند. پس ای همکاران بیائید با هم دست دوستی و اتحاد دهیم که چیزی برای از دست دادن نداریم. با در نظر گرفتن شرایطی که در آن قرار داریم، ما جمعی از کارگران کارخانه قند میاندوآب تصمیم به تشکیل کمیته کارگری گرفته ایم و انتظار همراهی و همیاری همکاران را داریم. این کمیته را به این امید تشکیل میدهم که حضورتان را در کنارمان احساس کنیم. ما از شما همکاران در پیشبرد خواسته های مان انتظار مشارکت و همراهی داریم."

ما تشکیل کمیته کارگری در کارخانه قند میاندوآب را به کارگران این کارخانه تیریک می گوئیم و در مبارزه علیه کارفرما و دولت، برای آنان آرزوی موفقیت و پیروزی می کنیم.

از صفحه ۲

آزادی دروغ، دروغ آزادی!

راهزنانه آن را شناخته اند. مورد وینتام ر مردم جهان از یاد نبرده اند. دهها کودتای نظامی در اینجا و آنجا و حمایت از دیکتاتورهای امثال محمد رضا شاه، پینوشه و حمایت از مرتجعینی امثال مجاهدان طالبانی و افغانی ویا حتا حمایت از صدام حسین را از یاد نبرده اند. معهذاً ولو سوابق امپریالیسم آمریکا و هیچیک از این موارد را هم در نظر نگیریم، اقدامات جنایتکارانه امپریالیسم آمریکا در همین دوره ریاست جمهوری جرج دبلیو بوش این مهره ی خرفت امپریالیسم بار دیگر نشان داد که آزادی آمریکائی دروغ است، آزادی نیست. همان جنایت و کشتار و تجاوز است. گسترش ارتجاع سیاسی و غارت و چپاول است. آزادی دروغ، دروغ آزادی!

از صفحه ۳

کارنامه ۸ ساله خاتمی و گزافه گوئی های او در مورد توسعه

امر خود را تکرار می کند و از نرخ بیکاری حدود ۴/۱۰ درصد سخن می گوید. اما حتا اقتصاد دانان توجیه گر نظام و مطبوعات وابسته به رژیم، جمعیت بیکار را متجاوز از ۵ میلیون اعلام می کنند که البته بخش عظیمی از زنان کشور تحت عنوان خانه دار، مشمول این رقم نمی شوند. خاتمی در کارنامه "درخشان" خود نمی گوید که در نتیجه فقر، محرومیت و بیکاری، اعتیاد به مواد مخدر ابعاد حیرت آوری به خود گرفته است. او نمی گوید که حتا طبق آمار رسماً اعلام شده، تعداد معتادان به مواد مخدر به حدود ۳ میلیون رسیده است که البته تعداد واقعی آنها، رقمی بسی فراتر از آن است. چرا که به گفته یکی از مسئولان ستاد مبارزه با مواد مخدر، تنها در چند سال اخیر ۲ میلیون و ۷۰۰ هزار معتاد دستگیر شده اند. به گفته همین فرد، در هر دقیقه یک تن از این معتادان می میرد، نیمی از این معتادان را جوانان بیکار و فقیر تشکیل می دهند. ۳۰ درصد معتادان راجوانان زیر ۲۰ سال تشکیل می دهند. رشد و گسترش بی سابقه فحشاء در ایران نیز جزء دیگری از کارنامه خاتمی و جمهوری اسلامی ست. خاتمی از "توسعه همه جانبه" و "نتایج درخشان" برنامه های اقتصادی خود سخن می گوید، اما کیست که نداند روز به روز شرایط مادی و معیشتی توده های زحمتکش مردم وخیم تر شده است. سطح معیشت کارگران ایران تا بدان جا تنزل نموده که به مراتب پایین تر از سالی ست که جمهوری اسلامی بر ایران حاکم شد. معلمان، پرستاران و عموم زحمتکشانش نیز با چنین وضعیتی روبرو هستند.

در طول تمام دوران حاکمیت جمهوری اسلامی واز جمله در دوران زمامداری خاتمی، نرخ تورم سالانه، به طور متوسط ۲۰ تا ۳۰ درصد بوده است. در نتیجه این تورم، دستمزد و حقوق واقعی کارگر و زحمتکش پیوسته کاهش یافته است. مردم به چشم خود می بینند که همه سال، ۲۰ تا ۳۰ درصد بهای کالاها و خدمات افزایش یافته و قدرت خرید آنها کاهش یافته است، اما خاتمی در "کارنامه درخشان" خود از نرخ تورم ۱۳ تا ۱۴ درصد در ایران سخن می گوید.

خاتمی از توسعه آموزش و فرهنگ و بهداشت و غیره سخن می گوید، اما پاسخ این ادعا را نیز اعتراضات روزمره معلمان و پرستاران به وضعیت خود و به اوضاع وخیم نظام آموزشی و بهداشتی داده است. در

خلاصه ای از اطلاعاتی ها و بیانیه های سازمان

"اعتصاب کارگران و اجتماع اعتراضی معلمان" عنوان اطلاعاتی ای است که در تاریخ ۲۷ دی ماه از سوی سازمان انتشار یافت.

در این اطلاعیه گفته شده است که کارگران سد "زیردان" در اعتراض به تعویق پرداخت دستمزدهای خود به اعتصاب متوسل شدند و خواستار پرداخت حقوق های معوقه خود شدند.

اطلاعیه با اشاره به اجحافات و فشارهای متعدد شرکت پیمانکار، می افزاید که هم اکنون بیش از ۵ ماه است که این شرکت دستمزد کارگران را نپرداخته است. در بخش دیگری از این اطلاعیه، خبر از اعتراض معلمان و اعضای کانون های صنفی فرهنگیان داده شده است که صبح روز ۲۷ دی ماه با تجمع در برابر مجلس، خواهان تحقق مطالبات خود شدند.

اطلاعیه می افزاید که معلمان در این اجتماع اعتراضی خواهان اجرای فوری، دقیق و کامل نظام هماهنگ پرداخت حقوق کارکنان دولت، افزایش حقوق، رفع تبعیض و آزادی کامل ایجاد تشکل های صنفی و سراسری شدند.

در پایان این اطلاعیه، سازمان، حمایت خود را از مبارزات و مطالبات کارگران سد "زیردان" و معلمان، اعلام نموده و خواهان تحقق فوری مطالبات آنها شده است.

در تاریخ ۲۹ دی ماه، اطلاعیه دیگری در حمایت از مبارزات و مطالبات کارگران "پارس مینو" کارگران "بهمن پلاستیک" و پرستاران انتشار یافت.

در این اطلاعیه آمده است که نزدیک به دو هزار تن از کارگران شرکت پارس مینو، امروز بعد از ظهر دست به اعتراض زدند و با تجمع در برابر شرکت، خواستار تحقق مطالبات خود شدند.

کارگران کارخانه "بهمن پلاستیک" نیز که بیش از هفت ماه است دستمزد خود را دریافت نکرده اند، با تجمع در برابر مجلس، خواستار پرداخت دستمزدهای معوقه خود شدند.

اطلاعیه، سپس اعتراض پرستاران را منعکس ساخته و می گوید: امروز صبح پرستاران نیز در اعتراض به سیاست های رژیم در زمینه بهداشت و درمان و عدم رسیدگی و بی توجهی وزارت بهداشت و درمان و سازمان مدیریت و برنامه ریزی به مطالبات شان، بار دیگر دست به اعتراض زدند و با تجمع در برابر سازمان مدیریت و برنامه ریزی خواهان تحقق مطالبات خود شدند. افزایش حقوق، کاهش ساعات کار، کاهش فشار کار، استخدام پرسنل جدید پرستاری، رفع تبعیض پرداخت کادر درمانی، توقف و لغو خصوصی سازی، پرداخت حق کارانه و اجرای طرح ارتقای شغلی، از جمله مطالبات پرستان اند.

اطلاعیه می افزاید، به رغم وعده و وعده هایی که نهادها و مسئولین مربوطه در پی اعتراضات چند سال اخیر پرستاران به آنها داده اند، این وعده ها عملی نشده است. حتا به وعده هایی چون اختصاص ۲۰ میلیارد تومان اعتبار جهت افزایش حقوق پرستاران که مجلس نیز آن را تصویب نموده و با وعده استخدام شش هزار کادر پزشکی جدید عمل نکرده اند. از این رو، پرستاران به رغم مخالفت استانداری تهران و نیروی انتظامی با هرگونه تجمعی، بار دیگر تجمع اعتراضی خود را برپا نمودند و اعلام کردند، چنانچه مطالباتشان متحقق نشود، اعتراضات و مبارزات خود را تشدید خواهند نمود.

در پایان اطلاعیه نیز گفته شده است، سازمان فدائیان (اقلیت) از اعتراضات و مطالبات کارگران پارس مینو، بهمن پلاستیک و پرستاران سراسر کشور حمایت می کند و خواهان تحقق فوری و کامل مطالبات آنهاست.

مورد توسعه فرهنگی و سیاسی نیز در کشوری که اختناق و سرکوب حاکم است و ابتدائی ترین حقوق مدنی و سیاسی مردم از آنها سلب شده است، بهتر است چیزی نگوییم، چرا اگر بخواهیم به تمام ادعاهای خاتمی بپردازیم سخن به درازا خواهد کشید. اشاره به همین واقعیت های فوق الذکر ماهیت تمام ادعاهای وی را در مورد "توسعه همه جانبه" و کارنامه "درخشان" برملا می کند. خاتمی در گزارش خود البته تماماً دروغ و ادعاهای توخالی تحویل مردم نداد. بلکه برخی از گفته های او نیز حقیقت داشت، بدون این که ربطی به "توسعه همه جانبه" و منافع توده زحمتکش مردم داشته باشد. از جمله وی درست می گوید که سرمایه داران بخش خصوصی را تقویت کرد. این تقویت و رشد نیز به اشکال گوناگون و به طرق مختلفی انجام گرفت. مؤسسات دولتی را به بهای نازل به آنها واگذار نمود. قانون مالیات ها را به نفع آنها اصلاح نمود و تسهیلات و معافیت های متعددی برای آنها قائل شد.

سیستم تک نرخی ارز را معمول نمود که در نتیجه آن، بهای کالاها و خدمات مورد نیاز توده مردم، جهش وار افزایش یافت. صندوق ذخیره ارزی تشکیل داد که بخش اعظم آن را به اسم اعتبار، مستقیماً به سرمایه داران بخش خصوصی واگذار نمود. در قوانین سرمایه گذاری خارجی تغییراتی پدید آورد که انحصارات جهانی، بهتر بتوانند کارگران را استثمار و منابع ملی را غارت کنند. البته خدمات دیگری هم به سرمایه کرد که در گزارش، نامی از آنها برده نشده است. از جمله تغییر در قانون کار به نفع سرمایه داران و محروم کردن بخش بزرگی از کارگران ایران از ابتدائی ترین حق و حقوق. تمام این اقدامات نیز همان برنامه و سیاستی ست که صندوق بین المللی پول و بانک جهانی دیکته کرده است و مجری اولیه آن هم نه خاتمی بلکه رفسنجانی بود. خاتمی، کار ناتمام رفسنجانی را ادامه داد. همین و بس کوس شکست و رسوائی این سیاست نیز نه

امپریالیسم فرانسه در ساحل عاج چه می‌کند؟

اخیر ساحل عاج، بیش‌تر به تقویت شورشیان شمال پرداختند. نابود کردن نیروی هوایی ساحل عاج و جلوگیری از پیشروی نیروی زمینی برای تسخیر شهر بواکه تنها دو نمونه از اقدامات امپریالیسم فرانسه علیه دولت گابگو بوده است. اما وضعیت همیشه چنین نبوده است. زمانی که شورشیان در سپتامبر ۲۰۰۲ دست به عملیات نظامی برای تسخیر شمال ساحل عاج زدند، امپریالیسم فرانسه از گابگو حمایت می‌کرد. امپریالیسم فرانسه مانند هر قدرت بزرگ استعمارگری با توجه به منافع اقتصادی انحصارات و سرمایه‌داران تغییر سیاست می‌دهد. امپریالیست‌های فرانسوی به محض این که متوجه شدند که راحت‌تر می‌توانند با شورشیان شمال به توافق برسند تا انحصارات فرانسوی بتوانند کماکان دست بالا را در این کشور داشته باشند و همین که فهمیدند گابگو عزم خود را برای گسترش روابط به ویژه با امپریالیسم آمریکا جزم کرده است، دیگر از دولت وی پشتیبانی نکرده و برعکس از شورشیان شمال حمایت به عمل آوردند. کما اینکه انحصارات فرانسوی هم اکنون در شمال ساحل عاج بهره‌برداری از معادن طلا و الماس را از سر گرفته‌اند. این در حالی است که گابگو اقدام به خرید اسلحه از روسیه، چین و آمریکا نموده، اجزای اکتشاف نفت را به ایالات متحده داده و اجرای طرح‌های عمرانی را به چین و آفریقای جنوبی محول کرده است. بدیهی‌ست که اقدامات گابگو به مذاق امپریالیسم فرانسه خوش نمی‌آید که همواره در ساحل عاج که «موتور اقتصادی» این منطقه از جهان نامیده می‌شود، منافع عظیمی داشته است. به عبارت دیگر منافع نواستعماری فرانسه در ساحل عاج به خطر افتاده است. به همین جهت امپریالیست‌های فرانسوی حاضرند برای حفظ بازار بزرگی به نام ساحل عاج دست به هر جنایتی بزنند. حمایت از شورشیان شمال هم در واقع به آلت فشاری علیه دولت گابگو تبدیل شده است.

ساحل عاج ۱۲٪ سهم اقتصادی و مالی «اتحادیه اقتصادی کشورهای آفریقای غربی» - CEDEAO - و ۴۰٪ سهم «اتحاد اقتصادی و ارزی آفریقای غربی» - UEMOA - را در اختیار دارد. ساحل عاج نخستین تولیدکننده ی کاکائو در جهان است و ۴۳٪ تولید جهانی آن را در اختیار خود گرفته است. این کشور چهارمین تولیدکننده ی قهوه جهان است و از مهم‌ترین تولیدکنندگان آفریقای کتان و کانوچو است. ساحل عاج همچنین دارای منابع بزرگ نفت و گاز طبیعی‌ست که در مرحله ی اکتشاف هستند. مدت زیادی نیست که این منابع در شهرهای ساحلی مانند گراند - لاهو، ژاکوبیل و در شهر مرزی غنا کشف شده و هنوز به مرحله ی بهره برداری نرسیده‌اند. شرکت آمریکایی رنجر اوایل اعلام کرده است که در میدان بانوآب در ساحل عاج یک ذخیره نفتی ۲۰۰ میلیون بشکه‌ای کشف کرده است. انحصار فرانسوی بویگ هم در میدان فوکس‌تروت همین مقدار منبع نفتی کشف نموده است. در سایت اینترنتی Vanco Energy آمده است که دولت گابگو اخیراً قراردادی را با یک شرکت

کارنامه ۸ ساله خاتمی و ...

فقط در ایران، بلکه از مدت‌ها پیش در سراسر جهان به صدا در آمده است. تمام ادعاهای او در مورد «نگرش همه جانبه به توسعه» و «توسعه مبتنی بر دانائی» جز گزافه‌گویی چیزی نیست. «نگرش همه جانبه به توسعه» و «توسعه مبتنی بر دانائی» یا به عبارت صحیح‌تر مبتنی بر علم و آگاهی، نه در ایران تحت حاکمیت جمهوری اسلامی ممکن است و نه حتی در پیشرفته‌ترین کشورهای سرمایه‌داری. در جایی که تولید سرمایه‌داری حاکم است، قوانین اقتصادی کور و جبری عمل می‌کنند، تولیدکنندگان تسلطی بر مناسبات اجتماعی خویش ندارند و محصولات ساخته دست و مغز انسان‌ها، بر خود انسان‌ها فرمانروائی می‌کنند، در جایی که رقابت، سود و انحصار فرمانروائی می‌کنند و انسان تولیدکننده، تحت انقیاد، استثمار و ستم و استبداد سرمایه‌داری قرار دارد، صحبت از توسعه همه جانبه مبتنی بر علم و آگاهی جز یک عوام‌فریبی چیز دیگری نیست.

تنها هنگامی می‌توان از توسعه همه جانبه مبتنی بر علم و آگاهی سخن به میان آورد که مقدم بر هر چیز به فرمانروائی قوانین کور و جبری اقتصادی پایان بخشید و این ممکن نیست، مگر با واژگونی کلیت مناسبات تولید سرمایه‌داری و برانداختن مناسبات کالائی-پولی و ارزشی و فرمانروائی انسان تولیدکننده به ثمرات کار خویش.

خاتمی هنوز بر این پندار است که با گزافه‌گویی‌های خود، می‌تواند توده‌های مردم ایران را فریب دهد. اما توده‌های کارگر و زحمتکش مردم ایران، از مدت‌ها پیش، قضاوت خود را در مورد خاتمی، کارنامه و برنامه‌های وی کرده‌اند و پاسخ وی را با مبارزات و اعتراضات وسیع و روزمره خود به تمام سیاست‌های موجود و اساساً موجودیت جمهوری اسلامی داده‌اند.

کمک مالی

هامبورگ مازیار ۶۰ یورو

جمهوری اسلامی

را باید با یک

اعتصاب عمومی سیاسی

و قیام مسلحانه

بر انداخت

آمریکایی برای بهره‌برداری از یک میدان نفتی با ظرفیت ۶۰ هزار بشکه در روز امضاء نموده است. تمام این خبرها انحصارات فرانسوی را شدیداً نگران نموده است، زیرا آن‌ها نمی‌خواهند میلیارد‌ها دلاری را که سالانه از قبل چپاول مستعمره سابق خود به دست می‌آورند از کف بدهند.

انحصارات فرانسوی یک سوم سرمایه‌گذاری‌ها را در ساحل عاج در اختیار خود دارند. از اوایل دهه ۹۰ میلادی که دولت ساحل عاج خصوصی‌سازی‌های گسترده را آغاز نمود، باز هم انحصارات فرانسوی بیش‌ترین منافع را از آن خود کردند و هم اکنون ۲۴۰ شرکت وابسته به آن‌ها در ساحل عاج حضور دارند که مجموعاً ۶۰ هزار نفر شاغل دارند. انحصارات فرانسوی بخش‌های استراتژیک اقتصاد ساحل عاج از قبیل انرژی، حمل‌ونقل، ارتباطات و نهادهای مالی را اداره می‌کنند. به جز انحصارات، ۱۰۰۰ شرکت دیگر فرانسوی هم در ساحل عاج با ۴۰ هزار شاغل حضور دارند.

ساحل عاج در سال ۱۸۹۳ میلادی به یکی از مستعمرات فرانسه تبدیل شد و در سال ۱۹۶۰ استقلال خود را بازیافت. میزان رشد این کشور در پنج سال اول استقلال بین ۱۱ تا ۱۲٪ بود، در حالی که در سال‌های پیش از آن از ۸٪ فراتر نمی‌رفت. هوفنت - بونتی که از رهبران استقلال بود یک جمهوری مستبد را در ساحل عاج تثبیت کرد. وقتی که وی در سال ۱۹۹۳ درگذشت نه فقط اوضاع جهانی تغییر کرده بود و «جنگ سرد» پایان یافته بود، بلکه تنزل پنجاه درصدی بهای قهوه و کاکائو اقتصاد ساحل عاج را با مشکلاتی روبه‌رو نمود. مردم این کشور استعمارگران فرانسوی را بیش از سی سال قبل از آن بیرون کرده بودند، اما آنان دوباره از پنجره وارد شدند و تقریباً تمام اقتصاد این کشور را در اختیار خود گرفته و آن را وابسته کرده بودند.

آنچه امروز در ساحل عاج می‌گذرد به نوعی بازتاب تغییر و تحولات دهه اخیر در جهان است، جهانی که قرار بود با فروپاشی بلوک شرق که «پایان تاریخ» و مرگ کمونیسم نامیده شد، جهانی در صلح و صفا و وفور نعمت باشد. در ساحل عاج هم تبدیل به میدان کشمکش‌های غیرمستقیم امپریالیست‌ها شده است. وقایع دو سال گذشته در ساحل عاج نشان می‌دهند که توده‌های مردم هیچ منفعتی در هواداری از یک جناح ارتجاعی امپریالیستی یا دولت مرکزی و شورشیان شمال این کشور ندارند. این تنها هواداران گابگو نیستند که خواهان خروج نیروهای اشغالگر ارتش فرانسه از این کشور هستند، امروز بخش وسیعی از مردم به تدریج به ماهیت ارتجاعی دولت مرکزی و شورشیان شمال پی برده‌اند و خواهان خروج نیروهای نظامی فرانسه از این کشور هستند بدون آن که درهای کشور خود را به روی امپریالیست‌های آمریکایی باز کنند. مردم ساحل عاج خواهان به دست گرفتن اختیار امورشان به دست خود هستند، بدیهی‌ست که کلیه نیروهای مترقی، چپ انقلابی و کمونیست ساحل عاج و جهان از این خواست برحق مردم پشتیبانی می‌کنند.

امپریالیسم فرانسه در ساحل عاج چه می کند؟

می‌رسد. لوران گباگبو در سال ۲۰۰۰ به ریاست جمهوری ساحل عاج رسید. تشکل سیاسی وی جبهه خلق نام دارد که پوپولیست و نژادپرست است. جبهه خلق ساحل عاج عضو انترناسیونال سوسیالیست، تشکل بین‌المللی سوسیال-دمکرات‌هاست که در آن احزابی مانند حزب سوسیالیست فرانسه نیز عضویت دارند. گباگبو به محض تشکیل دولت خود، نشریات گروه‌های اپوزیسیون را ممنوع کرد و جبهه خلق ساحل عاج اقدام به تشکیل جوخه‌های مرگ نمود. این جوخه‌های مرگ علاوه بر قتل مخالفان سیاسی به کشتار مهاجرانی که از کشورهای ولتای علیا و مالی می‌آمدند نیز پرداختند. امپریالیسم فرانسه در ابتداء هیچگونه عکس‌العملی علیه این اقدامات دولت گباگبو نشان نداد تا این که وی سخنانی علیه فرانسه مطرح کرد و اعلام نمود که اقتصاد ساحل عاج دیگر کاملاً به سرمایه‌داران فرانسوی وابسته نخواهد بود و دولت وی قصد دارد با ایالات متحده آمریکا و چین هم روابط اقتصادی بیش‌تری داشته باشد.

شورش نظامی سپتامبر ۲۰۰۲ با این پیش‌زمینه رخ داد که گباگبو بر اساس یک رشته معیارهای قومیت‌گرا برخی از نظامیان و مسئولان عالی‌رتبه اداری را برکنار نمود. با این حال شورشیان شمال ساحل عاج از گروه‌ها و در واقع باندهای مسلح گوناگونی تشکیل می‌شوند که دارای سمت‌گیری سیاسی مشخصی نیستند. آن‌ها اکنون در یک تشکل جبهه‌مانند قرار دارند که نام «نیروهای جدید» را بر خود گذاشته و دبیرکلی به نام گیوم سورو دارند. رهبران باندهای شورشی هر چند مخالف دولت فعلی ساحل عاج هستند، اما از وضعیت کنونی سوءاستفاده کرده و بیش‌تر به غارت و قتل در بخش‌های شمالی این کشور می‌پردازند. در اوایل ماه اوت ۲۰۰۴ سه گور دسته‌جمعی با لاقل صد جسد در حوالی شهر شمالی کوروهگو پیدا شد که همگی از اعضای ارتش و ژاندارمری وفادار به دولت مرکزی بودند. شورشیان شمال ساحل عاج در دو سال گذشته چندین بار با امپریالیسم فرانسه متحد شدند.

به هر حال ساحل عاج از دو سال پیش عملاً به دو قسمت شمال و جنوب تقسیم شده است و تلاش‌های قدرت‌های جهانی و به ویژه امپریالیسم فرانسه برای خلع سلاح و آتش‌بس ناموفق بوده‌اند.

دولت گباگبو روزهای ۴ و ۵ نوامبر گذشته آشکارا توافقات تاکتونی آتش‌بس را زیر پا گذاشت و حمله گسترده‌ای را علیه شورشیان به ویژه در شهر بواکه سازمان داد. بواکه شهر بزرگی در مرکز کشور است که به دست شورشیان شمال افتاده است. نیروی هوایی به بمباران مواضع شورشیان پرداخت. گفته شد که ارتش فرانسه از پیشروی زمینی نظامیان ساحل عاج برای بازپس‌گیری بواکه جلوگیری کردند. در چنین شرایطی بود که جنگنده‌های نیروی هوایی ساحل عاج روز ۶ نوامبر بمبی را به روی یک پایگاه نظامی فرانسوی انداختند که در آن ۹ سرباز فرانسوی و یک غیرنظامی آمریکایی کشته شدند. ارتش فرانسه هم بی‌درنگ به نابودی نیروی هوایی وفادار به گباگبو پرداخت. پس از آن عده‌ای چندین روز علیه استعماران فرانسوی در جنوب این کشور و به ویژه در آبیجان که پایتخت اقتصادی ساحل عاج خوانده می‌شود، تظاهرات کردند. گفتنی‌ست که از نیروهای فعال این اعتراضات «میهن‌پرستان» هوادار گباگبو بودند که به همین نام جوخه‌های مرگ را تشکیل داده‌اند و دست به اقدامات نژادپرستانه بی‌شماری زده‌اند. با این حال نمی‌توان گفت که فقط طرفداران دولت گباگبو در اعتراضات شرکت کردند، بلکه توده‌های مردم هم در آن نقش داشتند. برخی از تظاهرکنندگان تا مقابل پایگاه‌های نظامی فرانسه رفتند و با نظامیان فرانسوی درگیر شدند. در این هنگام نظامیان فرانسوی وارد آبیجان شده و برخی از تظاهرکنندگان را دستگیر نمودند. روزنامه‌ی فرانسوی لوموند در شماره ۹ سپتامبر ۲۰۰۴ خود نوشت: «در تظاهراتی که صدها هزار نفر در آن شرکت داشتند، هلیکوپترهای نظامی فرانسه برای کنترل جمعیت با توپ‌های ۲۰ میلیمتری اقدام به تیراندازی اخطاردهنده نمودند...» بر اساس یک اطلاعیه کمیته بین‌المللی صلیب سرخ در این تیراندازی‌های به اصطلاح اخطاردهنده دست کم ۴۱۰ نفر زخمی و چند نفر کشته شدند که این «چند نفر» لاقل ۶۰ تن بوده‌اند! با ادامه تظاهرات ضدفرانسوی، «میهن‌پرستان» فعال‌تر شده و شعارهایی علیه تمام فرانسویان و حتا سفیدپوستان مطرح کردند. گباگبو تعداد زخمیان و کشته‌شدگان را اعلام نکرد و از نابودی نیروی هوایی اش سخنی نگفت و ترجیح داد غیرمستقیم با ارتش فرانسه درگیر شود.

امپریالیست‌های فرانسوی در وقایع دو سال

در صفحه ۷

برای ارتباط با سازمان فدائیان (اقلیت) نامه‌های خود را در دو نسخه جداگانه برای دوستان و آشنایان خود در خارج از کشور ارسال و از آنها بخواهید نامه‌هایتان را به یکی از آدرس‌های زیر پست کنند.

K. A. R
Postfach 160531
60068 Frankfurt
Germany
آلمان

I. S. F
P. B. 398
1500 Copenhagen V
Denmark
دانمارک

Sepehry
Postlagernd
3052 Zollikofen
Switzerland
سوئیس

A. A. A
MBE 265
23, Rue Lecourbe
75015 Paris France
فرانسه

K.Z
P.O.BOX 2488
Vancouver B.C
V6B 3W7 Canada
کانادا

کمک‌های مالی خود را به شماره حساب بانکی زیر واریز و رسید آن را به همراه کد مورد نظر به یکی از آدرس‌های سازمان ارسال کنید.

I. W. A
6932641 Postbank
HOLLAND

شماره‌های فکس ۰۰۴۴۸۴۵۲۸۰۲۱۹۹
سازمان فداییان ۰۰۴۴۸۷۰۱۳۸۲۵۷۲
(اقلیت) ۰۰۴۴۸۷۰۱۶۸۸۲۷۱

نشانی ما بر روی اینترنت:

<http://www.fedaian-minority.org>

پست الکترونیکی E-Mail:

info@fedaian-minority.org

تلفن روابط عمومی سازمان فدائیان (اقلیت):

۰۰۴۹-۱۷۶-۲۸۰۲۰۸۹۷

Organization Of Fedaiian (Minority)
No. 446 janouary 2005

سرتگون باد رژیم جمهوری اسلامی - برقرار باد حکومت شورایی